

Най-послѣ нѣмотията толкова го притиснала, че той се замислилѣ. Отеднажъ му минало прѣзъ главата умна мисълъ и той се развеселилѣ.

— Знаешъ ли какво ще направя? обърналѣ се той къмъ жена си.

— Ще ида при Бога и ще го моля да ми помогне.

Жена му одобрила този планъ и му пожелала добъръ пжтъ.

II.

Вървѣлъ Глупчо три дни и три ноци и не може да стигне до Бога.

— Колко далечъ живѣе Богъ! мисли си Глупчо. Вървя, вървя, до сега толкова пжтъ не съмъ изминавалъ, и пакъ не мога да стигна до него.

Изведнажъ Глупчо се спрѣлъ: недалеко отъ пжтя му стои измършавѣлъ, изнемошѣлъ вълкъ, охка и вие. Изплашилѣ се Глупчо и искалъ да избѣга, ала изведнажъ вълкътъ жалко го запиталъ:

— Кждѣ отивашъ, добри човѣче?

— Отивамъ при Бога да го моля да ми помогне, отговорилѣ Глупчо.

— Добри човѣче!—замолилѣ го вълкътъ, — питай Бога и за мене: три години какъ страдамъ отъ